

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله باوی
۱۵ دسمبر ۲۰۱۳

"توافقنامه امنیتی" زنجر دیگری بر پای توده‌های ستم‌دیده افغانستان!

مدتی است که بحث "توافقنامه امنیتی" بین امریکا و دولت افغانستان به یکی از مهمترین اخبار افغانستان تبدیل شده است. با توجه به مخالفت هائی که علیه این توافقنامه امنیتی در بین مردم افغانستان شکل گرفته است، حامد کرزی رئیس جمهور دست نشاندۀ این کشور امضای آن را به تصویب لویه جرگه (جرگه ملی، بزرگترین مجمع بزرگان کشور) منوط نمود و علی رغم این که این نهاد سرسپرده، این توافقنامه را به تصویب رساند اما باز هم کرزی جهت مردم فریبی و تحکیم موقعیت خود در طبقه حاکمه این کشور از امضای آن خود داری کرده و با آن مانور می دهد و امضای آن را به سال جدید میلادی موکول نموده است.

واقعیت این است که به دنبال اشغال افغانستان به وسیله ارتش امریکا و متحدینش در ناتو، دولت امریکا اعلام نموده بود که در سال ۲۰۱۴ نیروهای خود را از این کشور خارج خواهد نمود. و حال با فرا رسیدن این زمان دولت امریکا برای فریب افکار عمومی چه در داخل امریکا و چه در افغانستان و سراسر جهان نیاز دارد که باقی ماندن نیروهایش در این کشور را به طور رسمی خواست مردم و دولت افغانستان جلوه دهد. به همین دلیل هم این توافقنامه امنیتی اهمیت یافته تا وسیله‌ای شود برای باقی ماندن نیروهای نظامی امپریالیسم امریکا در این کشور که شامل "تأسیس پایگاههای نظامی در دراز مدت و مصونیت سربازان امریکائی" در افغانستان می باشد.

در این "توافقنامه امنیتی" در حالی که در ظاهر به "احترام به حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و استقلال افغانستان" (۱) اشاره شده و این حق حاکمیت به رسمیت شناخته می شود اما دولت امریکا تأکید دارد که سربازان این کشور از "مصونیت قضائی" برخوردار می باشند و به این ترتیب همان حق به رسمیت شناخته شده بر روی کاغذ را هم نقض کرده و پایمال حضور نظامی خود می کند. اما بر کسی پوشیده نیست که "مصونیت سربازان امریکائی" معنائی جز کاپیتالاسیون ندارد، و در زندگی واقعی معنای آن جز این نخواهد بود که اگر یک سرباز امریکائی یکی از اهالی افغانستان را بکشد و یا به کسی تجاوز نماید این دادگاه‌های افغانستان نیستند که صلاحیت محاکمه این سرباز را دارند بلکه این سرباز باید به دادگاه‌های خود امریکا سپرده شود و هر تصمیمی آن‌ها گرفتند در باره‌اش اجراء خواهد شد و این خود به روشنی یعنی نقض حق حاکمیت مردم افغانستان. جالب است که وقتی که در داخل افغانستان علیه این بخش از "توافقنامه امنیتی" صحبت شد و با آن مخالفت شد، کاخ سفید رسماً و با وقاحت تمام اعلام کرد که "در هر کشوری که نیروهای امریکائی حضور دارند از مصونیت قضائی برخوردار بوده و افغانستان نمی‌تواند یک استثناء محسوب شود".

واقعیتی که بار دیگر چهره تجاوزگرانه امپریالیسم امریکا را در مقابل چشم همگان قرار می دهد. تجاوزات و جنایاتی که توده های ستمدیده افغانستان سال هاست شاهد آن هستند از جمله، حمله به خانه های مردم، بمباران مردم بیگناه و حتی تجاوز جنسی به زنان که نیروهای امریکائی و ناتو یا بیشرمانه آن ها را تکذیب می کنند و یا حداکثر به گردن برخورد های "خودسرانه" نیروهای خود می گذارند.

در هر صورت امر روشنی است که امریکا هرگز برای تضمین "امنیت" و "احترام به حق حاکمیت ملی" مردم افغانستان به آن کشور یورش نبرده است که حال در "توافقتنامه امنیتی" خود این اصول را به رسمیت بشناسد چون یورش نظامی به این کشور خود به معنای نقض حق حاکمیت این کشور بوده و می باشد، و این یورش به این خاطر رخ داد که امپریالیسم امریکا از نظر سیاسی به افغانستان به مثابه با اهمیت ترین منطقه ستراتیژیک در آسیای میانه می نگرد. افغانستان از نظر ستراتیژیک در منطقه ای قرار گرفته است که امپریالیسم امریکا با تسلط بر آن می تواند کشورهای همسایه هم چون چین و هند را از نزدیک تحت کنترل داشته و در رقابت های امپریالیستی از آن سرزمین استفاده کند. و نیز از نفوذ ستراتیژیک روسیه بر آسیای میانه جلوگیری و یا در آن اختلال ایجاد کرده و این کشور را از نظر سیاسی در این منطقه ایزوله کند و از جانب دیگر با تسلط بر افغانستان به عنوان شریان حیاتی اقتصادی آسیای میانه می تواند نبض اقتصاد واردات و صادرات کشورهای آسیای میانه را در دست بگیرد هر چه بیشتر روسیه را از نظر اقتصادی در تنگنا قرار داده و نیز بتواند در سیاست هایش در مورد کشورهای دیگر از روسیه امتیاز بگیرد. کلاً افغانستان به مثابه پایگاه نظامی برای پیشبرد سیاست های آینده امپریالیسم امریکا از اهمیت بزرگی برخوردار می باشد. از یورش امپریالیسم امریکا به افغانستان که به بهانه "مبارزه با تروریسم" انجام شد اکنون بیش از ۱۲ سال می گذرد و آن چه که توده های افغانستان در این مدت طولانی شاهد آن بوده اند ویرانی کشور و ظلم و جور است که به آن ها شده و می شود و نیز تبدیل کشور به یک پایگاه بزرگ نظامی است. به اصطلاح "حاکمیت ملی" ذکر شده در این "پیمان" با حضور بیش از ۴۰ هزار سرباز امریکائی، خود گویای ریاکارانه بودن چنین "پیمان ها" و "توافقتنامه ها" و تبلیغاتی است که امپریالیسم امریکا جهت توجیه جنایات خود راه انداخته است. به حاکمیت رساندن نیروهای ارتجاعی، از بین بردن تمام آزادی هائی که خلق افغانستان طی مبارزه های طولانی به دست آورده بودند، بیکاری، تجاوز بر زنان و کودکان، قتل و غارت، ناامنی و سرکوب عقاید و حاکم کردن ارتجاع بر جان و مال مردم، خود گویای مقاصد امپریالیسم امریکا در مورد افغانستان است. طبق آمارهای منتشر شده از سوی خبرگزاری ها تا کنون بیش از ده هزار افغان کشته و هزاران نفر دیگر زخمی، معلول و بی خانمان گشته اند. امپریالیسم امریکا که اسلام را نیروئی می خواند که با تمدن مخالف است خود در خفا با تمامی نیرویش از این مذهب بیون دفاع کرده و آن ها را از هر نظر تأمین می کند که نمونه اش دولت کرزی می باشد که اخیراً با بیشرمی سنگسار را به عنوان مجازاتی اسلامی در قوانین این کشور مطرح کرده است.

واقعیت این است که توده های تحت ستم افغانستان در شرایط خیلی سختی به سر می برند. آن ها با دشمنی مواجه اند که تمام نیروهای ارتجاعی خارجی و داخلی را به خدمت گرفته و با کشنده ترین سلاح ها و با نیروئی عظیم به آن ها حمله کرده است. اما تاریخ مردم افغانستان نشان داده که آن ها سال هاست با اشغالگران جنگیده و همیشه سربلند بیرون آمده اند. تجربه نشان داده که در مقابل توده های که متحد شده اند و دیگر خواهان این وضعیت نکبت بار نیستند هیچ نیروئی نمی تواند آن ها را برای همیشه در چنگال ظلم نگهدارد، و خلق افغانستان از زن و مرد و پیر و جوان سال هاست که نشان داده اند که خواهان این وضعیت نیستند و به رهبری انقلابی نیازمند اند که آن ها را برای رسیدن به آزادی هدایت کند.

مرگ بر امپریالیسم امریکا و سگ های زنجیری اش!

پيروز باد مبارزات خلق های افغانستان عليه امپرياليسم!

۱- از گفته‌های دادفر سپینتا مشاور امنیت ملی کرزی

دسامبر ۲۰۱۳